

דיני

אהל ומחיצות

אהל ומחיצות

איזה גג אסור

א- שבת קכח ע"ב – "אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן : הכל מודים שאין עושים אהל עראי בתחילה ביום טוב, ואין צורך לומר בשבת. לא נחלקו אלא להוסיף, שרבי אליעזר אומר : אין מוסיפין ביום טוב, ואין צורך לומר בשבת. וחכמים אומרים : מוסיפין בשבת, ואין צורך לומר ביום טוב".

ב- העושה אهل של קבוע הרי זה תולדת 'בונה'. היינו אهل העשויה להתקיים בזמן חי או ט' ימים.

עשיות גג

אהל ומחיצות

איזה גג אסור

- א- אוהל קבוע הינו עשיית כל גג שగובה לפחות טפח המאהיל, עשויי להגן מפני איזה דבר, כגון מפני השימוש או מפני הגשמיים, או עשויי להשתמש בחלל שמתחתיו, גם אם אין שם דפנות, כגון הפורס מחצלת או שמיכה על גבי עמודים כדי להאהיל על מה שתחתיו.
- ב- כן אסור מן התורה להוסיף בשבת וביו"ט תוספת קבוע על אוהל קבוע הקיים מכבר.
- ג- כל אוהל שאסור לעשותו בשבת וביו"ט, מן התורה או מדרבנן, אסור גם לסתורו, וכל אוהל שמותר לעשותו, גם מותר לסתורו.

עשיות גג

אהל ומחיצות

איזה גג אסור

- א- יש ג' דרגות בגג:
- ב- 1. העשוי להגן,
- ג- 2. שאינו עשוי להגן אלא כל עשייתו היא לשימוש על גבו – אך יש לו צורך ותועלת בחלל שנוצר
- ד- 3. איננו עשוי להגן ואין לו כל תועלת מן האוויר/החלל שנוצר.

עשיות גג

אַהֲל וּמְחִיצוֹת

העשויה להגן

- א- איסור עשיית אהל הוא באهل המאהיל להגן מאיזה דבר, אף ארעי ואף לא מחייבות [שטו, א].
- ב- יש לדון האם איסור עשיית אהל הוא דווקא ע"ג קונדסין או אף בידים.
- ג- באهل העשויה להגן אף אם הוא קבוע במחייבות מבועד يوم אסור לפותחו בשבת, ולכן אסור לפתח מטרייה בשבת.

עשיות גג

אהל ומחיצות

העשויה להגן

- א- הפסיקים כתבו שאף מטרייה הפתוחה מבعد יום אסור להחזיקה בשבת.
- ב- מטרייה חדשה מגן שבת –
- ג- ילדים העשויים אהל על כסאות, הדבר אסור. ואחרי עשייתו אסור לפרקו.

עשיות גג

אהל ומחיצות

היתר יהיה פתוח טפח מעש"ק

- א- אם הגג של האhel ארעי היה פרוס כבר טפח מעש"ק מותר להוסיף עליו [שטו,ב] אפילו לאhel קבוע מותר להוסיף ahel ארעי [שטו,ה].
- ב- אך הינו בפרוס ממש אך ה'כrica' הינו גג מגולגל איננו נחשב לגג שמותר להוסוף עליו [שטו,ב].
- ג- מקופל כעין אקורדיון - יולכן פארוואה"ן שעומד מופשט טפח מע"ש מותר לפושטו כולו אבל אם היה מקופל אף על פי שכולו הרבה יותר מטפח לא מהני שחררי לא נעשה זה בשביל מחיצה [ח"א]: אין משנה"ב שטו ס"ק יא].
ויש שהתирו.

עשיות גג

אהל ומחיצות

היתר היה פתוח טפח מעש"ק

א- כسمו על הוסיף על ה'טפח' מותר אף למשוך את הטפח וע"י כך מתפשט
שאר הגג [בדה"ש קכ ס"י ג].

ב- יש שכטב כי צרייך לפרוס מן הצד שהחל בו מבعد יום, כלומר אותו הצד
שבו כבר קיים אוהל של טפח. וגם לשיטתו אם מניח בבי"א על כל השטח
יכול להתחיל מהצד השני.

עשיות גג

אהל ומחיצות

היתר היה פתוח טפח מעש"ק

- א- את הטפח הפתוח מבعد יום אסור לסגור בשבת, ולאו דוקא את הטפח אלא כל מה שהיה פתוח מעש"ק אסור לסגור בשבת [שטו,טו וראה מש"כ בדה"ש שם ס"ק יז].
- a. צרייך בזה זהירות גדולה בעגלות וכו'.

עשיות גג

אהל ומחיצות

היתר היה פתוח טפח מעש"ק

- א- עצים או חסוקים שרוחבם טפח, או שהם סמוכים זל"ז בתוך ג"ט [אף שאין בכלל אחד מהם בפנ"ע טפח] – ה"יה כג טפח שמותר להוסיף עליו בשבת. [שטו,ח]
- ב- אסור לפרש רשת או כילה על - גבי עגלת - ילדים, על - גבי מיטה או על - גבי לול לתינוק, כדי להגן מפני המשמש או מפני זובבים.
- ג- אבל אם פרס את הכילה מבعد يوم לרוחב של טפח אחד (מלבד הגליל, וכדועיל), מותר לפרש להגמר; ובשעה שישירנה, אין להסיר את הטפח שהוא פרס מבعد يوم.

עשיות גג

אהל ומחיצות

היתר יהיה פתוח טפח מעש"ק

- א- אם הגג מתקפל כעין אקורדיון תלוי במח' הפסיקים דלעיל, ואם אינו מתקפל אך מתרומם על צירים לכוי"ע מותר.
- ב- מותר לפרוס רשת (לא צפופה) על - גבי לול לתרנגולות, על עגלת תינוק וכדו', כדי למנוע מן העופות להיכנס בתוכו, ואין בזה משום עשיית אוהל.

עשיות גג

אהל ומחיצות

היתר ציריים

א- יואם יש לדלת זו ציריים שטגור ופוחת בהם הרי היא כפtha גמור ומותר לסגירה ולפתחה בשבת ויו"ט ואין בזה משום איסור סתירה ובניין: '[תרכו,כ].

ב- הנו"ב [מהד"ת או"ח סי' ל] מבאר שאין היתר זה דומה למטריה: א. ידשם אמרין שזה כמו דלת כי עיקר הבית או הבור ודות עומדים וזה דלת שלו ובטל אליו אבל כאן עושה את הכולוי. ב. ידשם אותו של הגנים וכן דלת בור ודות שמביא שם בד"מ הוא אוהל לחוד ואין עושה המחיצות אבל כאן עושה האוהל וגם המחיצות'.

עשיות גג

אהל ומחיצות

היתר ציריים

- א- עוד אפשר לחלק בין ציריים למטריה:
- ב- 3. שם לא יוצר צורה חדשה 4. שם כבר יש גג של הסוכה ורקע מוסיף על גג קיימים ועוד.
- ג- יש שכתבו כי גגון של עגלת דינו ציריים ונראה שיש לחלק ע"פ חילוקים אלו

עשיות גג

אהל ומחיצות

אג לשימוש על גביו

א- גג עראי שאינו מתכוון בו לעשיית אהל שיeahיל על מה שתחתיו, כלל אלא כל עניינו הוא רק כדי להשתמש בו איזה תשמש **בגוף** – מותר לעשותו אם עושה רק גג בלבד **מחיצות** [שטו,ט].

ב- לכן מותר להניח את 'דף' השולחן על 'רגליו', דאל אף שעשויה בזה גג עראי אין בכך כלום כיון שאינו מתכוון לעשיית אהל, אלא רק להשתמש על גביו [שטו,ט].

עשיות גג

אהל ומחיצות

גג לשימוש על גביו

- א- אם מעמיד גם מחיצות עראי תחת גג זה הרי זה דומה לאהל ואסור לעשותו כדרךו מלמטה למעלה אלא מלמעלה למיטה מיטה דרך שינוי [שטו, ט].
- ב- כל זה במחיצות ממש כדופני תيبة ואפי' באם יש רק ב' מחיצות כאלו זו כנגד זו, אך אם הם רגליים דקות אין עליהם שם מחיצות ולא צריך לעשות שינוי [שטו, יא].
- ג- האיסור הוא רק באם מעמיד את המחיצות אך אם המחיצות היו כבר קיימות ועליהם מניח את דף השלחן אין צורך לעשות שינוי [משנ"ב שטו ס"ק יח].

עשיות גג

אהל ומחיצות

אג הקבוע במחיצות

- א- אג הקבוע במחיצות מבועד יום, מותר לפותחו בשבת. בגג כזה שאינו מותכוון בו לעשיית אהל אלא להשתמש על גביו.
- ב- גון כסא מתכפל יmortר לפותחו לכתחלה בשבת אף אם יש לו מחיצות תחתיו מפני שאינו דומה לעשיית אهل כיוון שאינו עושה כלום שהרי עשויים ועומדים הם כבר הגג עם המחיצות מבועד יום אלא שמותחן בשבת לישב עליהם [שטו, יג].
- ג- היתר זה הוא רק בגג שאינו לאhill ולא במטריה וביו"ב.

עשיות אג

אהל ומחיצות

אג לשימוש על גביו – דוג'

א- ימطا שהרגלים שלה הם **דףים מחוברים כדופני התיבה** ופורסם עליהם עור או שמנוחים עליהם קרשים מלמעלה לישן עליהם לא יעמיד את הרגלים בתחילת ויניח העור או הקרשים עליהם, אלא יאחז העור או הקרשים תחילה באוויר ואח"כ ישם הרגלים תחתיהם שאין זה דומה לעשיית אוהל שאין דרך לבנות מלמעלה למיטה [שטו, ט].

ב- ימotas שלנו שאין על רגליהן תורה מחיצות מותר להעמידה תחילה ואח"כ להניח בה הקרשים .. מפני שאهل עראי כזה שאיןו מתכוין בו לעשיית אהל לא אסרוهو חכמים אלא אם כן יש לו תחתיו מחיצות המגיעות לארץ שאז הוא דומה לאهل ואם הן מגיעות בפחות מגי' טפחים סמוך לארץ יתבאר בסyi תק"ב [שטו, יא].

עשיות אג

אָהָל וּמְחִיצֹת

אג ל שימוש על גביו – דוג'

א- כשמכינים שולחן ערוץ עם מאכלים ומטעמים וכדומה, וכדי להגן און או להגן עליהם מהתזבזות או לכלוֹך ואבק וזבובים וחרקים, פורסם מפה הנתמכת על בקבוקים וכדו' הנמצאים בזווית השולחן, ונפרשת מעלה ומצדדיה, ופעמים יש תחת המפה חלל טף, ובודאי יש לימנע מלעשות כן,আ'כ יעשה בשינוי, דהיינו שיחזיקו תחילת המפה פרוסה מעל השולחן, ולאחר מכן יניחו הבקבוקים תחתית להחזיקה, וכן כך כשמסלק מפה זאת, יעשה בשינוי, שיסלק בתחילת הבקבוקים (או יסלק השולחן) כשאחד תופס המפה שלא טיפול על המאכלים, ואח'כ יסלק את המפה, או יתפוס את הבקבוקים יחד עם המפה הפרוסה על גביהם ויעבירום למקום אחר בלי לפרק 'אוהל' זה.

עשיות אג

אהל ומחיצות

גג שאין כל תועלת באוויר שתחתיו

א- ימור לhnich ספר אחד מכאן ואחד מכאן ואחד על גביהן אף שנעשה בינהן חלל טפח שהויאל **ואין צורך כלל לאוויר שביניהם אינו דומה לאהיל** שימושים בחללי [שטו,יב]. **ואינו דומה למיטה הניל,** כי 'בmeta אף אם אין לה אלא ב' מחיצות זו כנגד זו יש לו צורך באוויר שתחתיה שימוש שם בניתנת סנדלים וכיוצא בהם **ואין צורך לומר אם יש לה ד'** **מחיצות כדפני התיבה** שיכול להציגו שם חפциו כמו בתיבה' [שטו,יב].

ב- המסדר חניות ונוצר חלל בינהם יקפיד לעשות בשינוי - כי 'בחבית צורך הוא לאוויר שביניהן שלא יתעפשו החניות שבשביל כך הוא מסדרם כן' [שטו,יב]

עשיות גג

אהל ומחיצות

כובע

א- כובע שיש לו שלילים רחבים טפח [אפיי רק מצד שכנד פניו], באם לובשו כדי לעשות צל על הפנים להגין מפני החמה או כדי להגין מפני הזרובים וכל כיוצא בזה שהוא מתכוון לבבישתו שיeahil עליו להגין מאיזה דבר אסור ללבשו בשבת אפילו בתוך הבית משום איסור עשיית אוהל.

ב- נה' הפסיקים כמה קשים השלילים צריכות להיות י"א שצרכיך שייהא קשה וחזק שאינו נכפף למיטה, ויש מקלים אף יותר שלא אסרו אלא כשהוא קשה יותר עדין גג. ויש מי שמייקל עוד שם אם אינו עומד בשווה אלא בשיפוע אין שם אוהל עליו ומותר אף שהוא קשה ביותר. ולמעשה טוב להחמיר כדעה המחייבת ולכנן אין להתייר אא"כ יהא נכפף ממש למיטה מאיilio ואז אף אם מגביהו ומעמידו בשווה בידו אין בכך כלום.

עשיות גג

אהל ומחיצות

קובע

- א- וכל זה כמשמעותו בו להאהיל עליו להגן מאיזה דבר אבל אם אינו מתכוון רק לכיסות ראשו אף על פי שמדובר נעשה אוהל סביבו אין בכך כלום לפי שכל אוהל שאין לו דפנות תחתיו אין איסור בעשייתו אלא אם כן מתכוון בו לעשיית אוהל כמו שתתברר בסע' שט"ו:
- ב- לפיכך מותר לבוש כובע גדול של בלבד הנוהג בקטת מקומות שקורין (בריטי"ל) אף אם יש בתוכו נייר קשה שעל ידי כן מתקשה ביותר ועומד בשווה כיון שאינו מתכוון לאותל אלא לכיסות ראשו.
- ג- במקומות שנוהגו להקל בכל עניין אף אם הוא מתכוון לאותל אין למחות במידם כי יש להם על מה שיסמכו שיש מתירין למגררי בכל עניין שטוביים שלא גוזרו כאן משום עשיית אוהל הואיל ונעשה דרך לבישה:

עשיות גג

אהל ומחיצות

כובע

- א- היותר הוא רק בכובעים כשלנו עשויים לכבוד ונוי, אך כובעים המיועדים רק כדי להגן מפני الشمس או הגשם (כובע שמש, מצחיה), יש למנוע מלבושים בשבתCSI ליחסם שליליים רחבים יותר מטפח.
- ב- כאמור המkil גם בזה אין בידינו למחות בו, כי יש דעת שאין כלל איסור בלבישת כובע, אפילו כוונתו להגן משמש או גשם, כיוון שאין זה דרך עשיית אוהל, אלא דרך לבישה.
- ג- מותר ליתן CISי נגד גשם על הכובע – אך יש למנוע מלעתות הנילון בולט מעבר לכובע להגנה מועילה יותר, או באופן שיורד מחיצות סביבה הכובע. כמו כן יש להצמידו לכובע באופן שלא יהיה חלל טפח.

עשיות גג

אהל ומחיצות

כיסוי כלי להגן על מה שתחתיו

- א- יש שכתב כי אין להניח כובע על מנת שיכסה את מה שתחתיו כגון ממטיקים. והי"ה עפ"ז שאסור לכסות עוגה במכסה שיש בו חלל טפח על טפח.
- ב- ויש שכתב כי מנהג העולם להקל בזה ומתרירים לכפות סל גדול על אוכלים לשמור אותם, ואין חששין משום אהל, דהסל יש בו גג ומחיצות והוא צריך לאויר שתחתיו.
- ג- אך בכל רוח הרבה נכון להחמיר.
- ד- כלי גדול מי סאה לכוי"ע נראה שאסור לכפותו על אוכלים אף איןנו מתכוון להגן.

עשיות גג

אהל ומחיצות

עשיות מחיצה

- א- אם עושה מחיצת ארעי ללא גג – האיסור הוא רק במחיצה המותרת – כדלקמן, אך מותר לעשות מחיצה סתם אפיי העשויה להגן מן החמה או מן הקור או בשביל שהרוח לא תכבה את הנרות. וכש"כ שיכול לעשות מחיצת ארעי לצניעות בעלמא [שטו, ג]
- ב- מחיצה קבוע אסורה לעשות בכלל עניין – כפי שנתבאר בדיני בונה, ושם נתבאר בארכוה היתר של ווילון ופרוכת.

עשיות מחיצה

אָהָל וּמְחִיצֹת

מחיצה המותרת

א- מחיצה המותרת הינו מחיצה הגורמת לחלוקת רשויות, מצד גדרי ההלכה.
או"ז [ח"ב - הלכות שבת סימן עח] 'עשה רשות לעצמו'. **ספר יראים סימן רעד** [דף ישנ - קב] 'אבל אם נתה אהל מן הצד ובאותו אهل נעשה רשות או כרמלית או רשות היחיד או סוכה נכשרה מתוך אהל זה מאחר דאהני מעשו הוא כאهل עראי מלמעלה ואסיר".

עשיות מחיצה

אהל ומחיצות

מחיצה המותרת

א- לעולם אין מחיצת עראי אסורה אלא אם כן עושה כדי להטייר סוכה או להטייר טلطול או להטייר שאר איסור כגון שעוצה מחיצה גבוהה יי' טפחים בפני הספרים בפרישת סדין או מחיצת כדי שהיא מותר לשמש מטהו באותו חדר או כדי לעשות שם צרכיו אסור לעשותה בתחלת שבת' [שטו,ג].

ב- 'שבכל מקום שהמחיצה מותרת היא חולקת שם רשות בפני עצמה'
ג- באם כבר יש טפח של מחיצה מעשי'ק, בין שטפח זה הוא מלמעלה למיטה ובין שהוא מן הצד, מותר בשבת להוסיף עליו מחיצת עראי שלימה [שטו,ה].

עשיות מחיצה

אהל ומחיצות

מחיצה שאינה אסורה

א- גדר האיסור הוא רק כשהעדי' המחיצה נזקקים להגדרת רשות בפני עצמה, אך אם אין צורך לו שתחלק רשות בפני עצמה מותר לעשותה בתחילת שבת אף אם היא מתרת איסור [שטו,ג].

ב- لكن מותר לתלות מחיצה לפני הנר כדי שהיא מותר לשמש מיטתו שאינו צריך כאן לחלוקת רשוiot אלא שהמחיצה היא גבוהה מהנר וubah בעניין שאינו רואה את הנר במקום שימוש, וכיון שאינו צריך לו שתחלק רשות בפני עצמה מותר לעשותה אף בעניין שחולקת רשות דהיינו שהוא גבוהה יי' טפחים וקשורה היטב [שטו,ג].

עשית מחיצה

אהל ומחיצות

מחיצה שאינה אסורה

א- ואף בפני ספרים רשאי לתלות מחיצה שתכסה את כל הספרים באופן שלא יהיה מגולים בכלל, בתנאי שייהי עוד כיסוי חוץ מן המחיצה. שמחיצה זו אינה גרוועה מכיסוי בעלמא שהרי יש כאן שני כיסויים והרי זה כלי בתוך כלי, שמותר לעשות צרכיו שם ואפילו לשמש שם מטתו. לפיכך מותר לתלותה בשבת אפילו בעניין שחולקת רשות כיון שאינו צריך לו שתחוליק רשות ולאין צורך לומר שמותר לכוסות הספרים בגדיים שני כיסויים שהרי אין כאן מחיצה כלל: [שטו, ד].

ולכן גם מותר לעשות 'מחיצה שעושין בשעת הדרשה להפסיק בין אנשים לנשים וכל כיוצא בזה' [שטו, ג].

עשיות מחיצה

אהל ומחיצות

מחיצה שאינה אסורה

א- ואף בפני ספרים רשאי לתלות מחיצה שתכסה את כל הספרים באופן שלא יהיה מגולים בכלל, בתנאי שייהי עוד כיסוי חוץ מן המחיצה. שמחיצה זו אינה גרוועה מכיסוי בעלמא שהרי יש כאן שני כיסויים והרי זה כלי בתוך כלי, שמותר לעשות צרכיו שם ואפילו לשמש שם מטתו. לפיכך מותר לתלותה בשבת אפילו בעניין שחולקת רשות כיון שאינו צריך לו שתחוליק רשות ולאין צורך לומר שמותר לכוסות הספרים בגדיים שני כיסויים שהרי אין כאן מחיצה כלל: [שטו, ד].

ולכן גם מותר לעשות 'מחיצה שעושין בשעת הדרשה להפסיק בין אנשים לנשים וכל כיוצא בזה' [שטו, ג].

עשיות מחיצה